

RESOLUTION OF THE ECCI PRESIDIUUM RECOMMENDING THE DISSOLUTION OF THE COMMUNIST INTERNATIONAL, 15 MAY 1943

The historic role of the Communist International, which was founded in 1919 as a result of the dissolution of the great majority of the old workers' organisations after the war, consisted in upholding the principles of Marxism from vulgarization and distortion by the opportunist elements in the working-class movement, and contributed to the consolidation in a number of countries of the vanguard of the foremost workers in real working-class parties, helping to the mobilisation of the masses of workers for the defence of their economic and political interests, for the struggle against forthcoming fascism and war.

The Communist International exposed on time the real significance of the "anti-Comintern pact" as a mean in preparing the war by the Hitlerites. It continually exposed, long before the war, Hitlerites' vile activity of sabotage in different countries, masked by their claim about an alleged involvement of the Third International in their internal affairs.

Even long before the war, it became more and more clear that, with the increasing complications in internal and international relations of the various countries, any sort of international centre would encounter insuperable obstacles in solving the problems facing the movement in each country.

The deep differences of the historic paths of development of various countries, the differences in their character and even contradictions in their social orders, the differences in the level and tempo of their political, social and economic development, the differences in the degree of consciousness and organisation of workers, conditioned a deep difference among the problems facing the working class of various countries.

The whole development of events in the last quarter of a century and the experience accumulated by the Communist International convincingly confirmed that the organisational form of uniting the workers chosen by the first congress of the Communist International answered the problems in the first stages of the working-class movement, but has been outgrown by the growth of this movement and by the complications of its problems in separate countries, and has even become a drag on the further strengthening of the national working-class parties.

The World War that the Hitlerites have let loose has still further sharpened the differences in the situation of the separate countries and has placed a sharp dividing line among those countries which fell under the Hitlerite tyranny and those freedom-loving people who have been united in a powerful anti-Hitlerite coalitions. While in the countries of the Hitlerite bloc, the main duty of the working class, workers, and of all honest people is to contribute by all means to the defeat of this bloc by sabotaging the Hitlerite war machine and to contribute to the overthrow of the governments which are guilty of the start of the war. In the countries belonging to the anti-Hitlerite coalitions, the holly duty of the masses, especially of the working class, is to support by all means the effort of their governments in crushing the Hitlerite bloc as soon as possible and of securing the alliance of freedom-loving people based on their independence. At the same time, it has to be taken into account that the states belonging to the

anti-Hitlerite coalitions have their own problems. In regions and countries under Hitlerite regime, in countries which lost their independence, the main duty of the vanguard working class and of the large popular masses is to fight by arms and, finally, to liberate their countries through war against Hitlerite Germany.

At the same time, the liberation war of the freedom-loving people against the Hitlerite tyranny, which has put into motion large masses in the large anti-Hitlerite coalition despite their political affiliation and religious beliefs, clearly shows that immediate national uprising and mass mobilisation for the victory against the enemy can be reached much better and fruitfully by the vanguard working-class movement in each country.

Already the seventh congress of the Comintern, held in 1935, emphasised the necessity for the Executive Committee of the Communist International to decide all questions of the working-class movement arising from the concrete conditions and peculiarities of each country, to make a rule of avoiding interference in the organisational affairs of the communist parties, by taking into account the changes in international relations and in the working-class movement which asked for greater flexibility and independence of its sections in solving their problems.

The Communist International was guided by the same considerations when it approved the departure of the American Communist Party from the Communist International in November 1940.

Guided by the judgment of the founders of Marxism-Leninism, the communists have never been supporters of the conservation of organisational forms that have outlived themselves; they have always adapted the organisational forms of the working-class movement and their working methods to the fundamental political interests of the working class as a whole, to the particularities of the present historic situation, and to the problems resulted from it.

They remember the great Marx's example who has gathered the vanguard working class within the "International Association of Workers", and after the First International fulfilled its historic duty of creating the basis for the development of the communist parties of Europe and America, he dissolved the First International which became unnecessary in the new context of the development of mass national workers' parties.

In consideration of the above, and taking into account the growth and political maturity of the communist parties and their leading cadres in separate countries, and also having in view the fact that during the present war, some sections have raised the question of the dissolution of the Communist International as the directing centre of the international working-class movement, the Presidium of the Executive Committee of the Communist International puts forward the following proposal for ratification by the sections of the Communist International as it had no possibility to organise a congress of the Communist International in the present war conditions:

To dissolve the Communist International as a leading centre of the international working-class movement, freeing the sections of the Communist International from their obligations arising from the statutes and resolutions of the congresses of the Communist International.

The Presidium of the Executive Committee of the Communist International asks all members of the Communist International to concentrate their efforts on supporting by all means and actively participating in the liberation war of people and countries belonging to the anti-Hitlerite coalitions for the immediate defeat of the main enemy of workers, of the German fascism, their allies and their cronies.

Members of the Presidium of the Executive Committee of the Communist International: Dimitrov, Gottwald, Jdanov, Kolarov, Koplenik, Kuusinen, Manuilsky, Marty, Pieck, Thorez, Florin, Ercoli;

And representatives of communist parties: Bianco (Italy), Dolores Ibaruri (Spain), Lehtinen (Finland), Ana Pauker (Romania), Rakosi (Hungary).

Moscow, 15 May 1943

A L I N T E R N A T I O N A L E I C O M U N I S T E

Rolul istoric al Internaționalei Comuniste, constituită în anul 1919 în urma prăbușirii celor mai multe din vechile organizații muncitorești dinaintea de războiu, a constat în faptul, că ea a apărut învățătura marxistă dela vulgarizarea și deformarea ei de către elementele oportuniste din mișcarea muncitorească, a contribuit într'o serie de țări la strângerea muncitorilor de avan-gardă în partide cu adevărat muncitorești ajutând la mobilizarea maselor celor cari muncesc pentru apărarea intereselor lor economice și politice, pentru lupta împotriva fascismului și a războiului ce se pregătea.

Internaționala Comunistă a demascat la timp semnificația adevărată a "pactului anticomintern" ca unelta pregătirii războiului de către hitleriști. Ea a demascat încontinuu, cu mult înainte de războiu, activitatea josnică de subminare a hitleriștilor în statele străine, mascată de strigătele lor despre un pretins amestec al Internaționalei Comuniste în treburile interne ale acestor state.

Dar încă cu mult înainte de războiu, devenea tot mai clar că pe măsura complicării situației atât interne cât și internaționale a diferitelor țări, rezolvarea problemelor mișcării muncitorești din fiecare țară separată, prin forțele unui centru internațional, oricare ar fi el, va întâmpina piedici de netrecut.

Deosebirea adâncă dintre căile istorice de dezvoltare ale diferitelor țări, deasemenea caracterul deosebit și chiar contradictoriu al ordinii lor sociale, ritmul și nivelul diferit al dezvoltării lor politice, sociale și economice, gradul deosebit de dezvoltare, de conștiință și de organizare al clasei muncitoare au determinat deosebirea adâncă a problemelor ce se pun în fața clasei muncitoare în diferitele țări.

Tot mersul evenimentelor în sfertul de secol scurs și experiența acumulată de Internaționala Comunistă au confirmat în mod convingător că formele de organizare a unirii muncitorilor, adoptate de primul congres al Internaționalei Comuniste și care corespundea cerințelor inițiale ale perioadei de renaștere a mișcării muncitorești, deveneau tot mai învechite pe măsura creșterii acestei mișcări și a complicării problemelor ei și se transformau chiar într'o piedică a consolidării partidelor muncitorești naționale.

Războiul mondial declanșat de hitleriști a făcut ca deose-

birile în situația diferitelor țări să devină și mai accentuate, săpând un șanț adânc între țările devenite purtătoare ale tiraniei hitleriste și popoarele iubitoare de libertate reunite într-puternică coaliție antihitleristă. În timp ce în țările blocului hitlerist sarcina principală a muncitorilor, a oamenilor muncii, a tuturor oamenilor cinștiți constă în a contribui în toate măsurile la înfrângerea acestui bloc pe calea subminării interne a mașinei de războiu hitleriste și a contribui la răsturnarea guvernelor vinovate de declanșarea războiului, în țările coaliției antihitleriste datoria sfântă a masselor largi populare și în primul rând al muncitorilor constă în sprijinirea prin toate mijloacele a efortului de războiu al guvernelor acestor țări în scopul zdrobirii cât mai grabnice a blocului hitlerist și asigurarea alianței între popoarele iubitoare de libertate pe baza independenței lor. În același timp nu trebuie scăpat din vedere că și țările separate, aderente la coaliția antihitleristă au și problemele lor speciale. Așa, de exemplu, în regiunile și statele ocupate de hitleriști, în țările care și-au pierdut independența, sarcina principală a muncitorilor de avan-gardă și a masselor populare largi este de a desfășura lupta înarmată care să se transforme în războiul de eliberare națională împotriva Germaniei hitleriste.

În același timp războiul de eliberare al popoarelor iubitoare de libertate împotriva tiraniei hitleriste, care a pus în mișcare cele mai largi mase populare, ce se strâng fără deosebire de apartenența lor de partid și de religie în rândurile puternicei coaliții antihitleriste, a arătat cu o claritate și mai mare că ridicarea națională și mobilizarea masselor pentru cea mai grabnică victorie asupra dușmanului, pot fi realizate în modul cel mai bun și mai rodnic de avan-garda mișcării muncitorești a fiecărei țări în cadrul statului său.

Încă cel de-al VII-lea congres al Cominternului, care a avut loc în anul 1935, ținând cont de modificările petrecute atât în situația internațională, cât și în mișcarea muncitorească, care cerea o mobilitate și o mai mare independență a secțiilor lui în domeniul problemelor ce li se puneau în față, a subliniat necesitatea pentru Comitetul Executiv al Internaționalei Comuniste, "de a pleca la rezolvarea tuturor cerințelor mișcării muncitorești dela condițiunile concrete și particularitățile fiecărei țări și a evita, ca regulă, amestecul direct în treburile de organizare internă a partidelor comuniste".

Internaționala Comunistă a fost condusă de aceleași considerațiuni, luând act și a trebând hotărârea partidului comunist al

Statelor Unite, în Noembrie 1940, despre ieșirea lui din rândurile Internaționalei Comuniste.

Călăuziți de învățătura întemeietorilor marxismului-leninismului, comuniștii n'au fost nici odată partizanii păstrării formelor de organizare învechite; ei totdeauna au supus formele de organizare a mișcării muncitorești și metodele de lucru ale acesteia, intereselor politice fundamentale a mișcării muncitorești, luată în ansamblul ei, particularităților situației istorice concrete date și acelor probleme care decurg direct din această situație.

Ei țin în minte exemplul marelui M A R X care a strâns pe muncitorii de avan-gardă în rândurile "Asociației Internaționale a muncitorilor", iar după ce Internaționala I-a și-a îndeplinit sarcina ei istorică, punând bazele pentru dezvoltarea partidelor muncitorești în țările Europei și ale Americii, a executat, în urma necesității devenite actuală a creerii partidelor naționale muncitorești de masă, dizolvarea Internaționalei I-a, întrucât această f o r m ă de organizare n u mai corespundea necesităților momentului.

Rlecând dela considerațiunile expuse mai sus și ținând seama de creșterea și maturitatea politică a partidelor comuniste și a cadrelor lor conducătoare în diferitele țări, deasemenea ținând seama de faptul că în decursul războiului actual mai multe secții au ridicat chestiunea dizolvării Internaționalei Comuniste ca centru de conducere a mișcării internaționale muncitorești, Prezidiul Comitetului Executiv al Internaționalei Comuniste, ne având posibilitatea, în condițiunile războiului mondial, de a convoca Congresul Internaționalei Comuniste, își permite de a depune spre aprobarea secțiilor Internaționalei Comuniste, propunerea următoare:

A dizolva Internaționala Comunistă ca centru de conducere al mișcării muncitorești internaționale, liberând secțiile Internaționalei Comuniste de obligațiile, decurgând din regulamentele și deciziile congreselor Internaționalei Comuniste.

Prezidiul Comitetului Executiv al Internaționalei Comuniste face un apel tuturor aderenților Internaționalei Comuniste de a-și concentra forțele pentru sprijinirea prin toate mijloacele și pentru participarea activă în la războiul eliberator al popoarelor și al statelor coaliției antihitleriste pentru cea mai grabnică înfrângere a dușmanului de moarte al muncitorilor și a fascismului german și a aliaților și vasalilor săi.

Membrii Prezidiului Comitetului Executiv al Internaționalei

~~4~~ 5

Comuniste: Dimitroff, Gottwald, Jdanov, Kolarov, Koplenik, Kuusinen,
Manuilski, Marty, Pieck, Tora, Florin, Scoli;

La prezenta hotărâre au aderat următorii reprezentanți ai
partidelor comuniste: Bianco, (Italia), Dolores Ibaruri (Spania),
Lehtinen (Finlanda), Ana Pauker (România), Rakosi (Ungaria).

Moscova, 15 Mai 1943

Prezentul dosar cuprinde 5 file
(anexa)

15-10-1996

Jucan